

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de Carauș Andrian, privind casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost menținută încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de recurs în anulare: 22.02.2016 – 09.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Carauș Andrian se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal.

Procurorul s-a adresat cu demers potrivit căruia a solicitat să fie prelungită măsura preventivă în privința inculpatului Carauș Andrian pe un termen de 90 zile.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 a fost admis demersul procurorului și a fost aplicat arestul preventiv pe un termen de 90 zile în privința inculpatului Carauș Andrian cu calcularea termenului de arest din 05 ianuarie 2016 ora 10.40 până la 04 aprilie 2016 ora 10.40.

3. Nefiind de acord cu încheierea menționată avocatul Domete Marin în numele inculpatului Carauș Andrian a declarat recurs solicitând admiterea lui, casarea încheierii judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată inculpatului Carauș Andrian o altă măsură preventivă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului s-a invocat că, nu există temeiuri rezonabile de a presupune că Carauș Andrian ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracțiuni. A mai indicat avocatul că, acuzatorul de stat nu a anexat careva materiale confirmative a necesității prelungirii acestei măsuri, nici la aplicarea arestului, nici la prelungirea acestuia nu au fost anexate careva probe, în general.

Se mai consideră că, acuzatorul de stat la înaintarea demersului, s-a bazat doar pe niște presupuneri neîntemeiate lipsind, în acest sens, careva probe incontestabile

care ar confirma și demonstra existența în realitate a pericolului de dispariție a inculpatului Adrian Carauș, afirmația despre eschivarea ultimului nefiind acoperită cu nici o probă.

Astfel, aplicarea măsurii preventive în lipsa bănuielilor rezonabile s-a considerat ilegală ce încalcă principiul prezumției nevinovăției și inviolabilitatea persoanei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat recursul declarat, cu menținerea fără modificări a încheierii instanței de fond.

4.1 Instanța de recurs și-a motivat soluția prin faptul că potrivit art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să împiedice stabilirea adevărului în procesul penal ori să săvârșească alte infracțiuni...

Colegiul penal, făcând trimitere la prevederile art. 186 Cod de procedură penală a reținut că situația inculpatului Carauș Andrian, întrunește cerințele paragrafului 1 lit. c) art.5 al Convenției, deoarece legea internă (art.175, 176, 185, 186 și 188 Cod de procedură penală) permite prelungirea acestei măsuri preventive în asemenea cazuri.

Urmărirea penală a fost pornită cu respectarea legislației în vigoare, în privința inculpatului Carauș Andrian, a fost solicitată prelungirea măsurii preventive, orientată spre o bună desfășurare a procesului penal, pentru preîntâmpinarea eschivării de la judecată, precum și preîntâmpinarea comiterii unor noi infracțiuni, temeiuri care și-au păstrat forța probatorie și la momentul actual.

La fel, instanța a stabilit că situația faptică ce se referă la existența unei bănuieli rezonabile de comiterea infracțiunii incriminate inculpatului Carauș Andrian, de la data examinării demersului anterior nu a suferit schimbări. Procurorul a prezentat date suficiente ce indică la existența unei asemenea bănuieli, care au fost examinate și analizate amplu în cadrul procedurilor anterioare. Deoarece situația faptică și probantă la acest capitol nu s-a modificat, Colegiul penal nu a găsit necesar a o analiza și a se expune repetat la acest capitol, constatând doar existența în continuare a unei bănuieli rezonabile de comiterea infracțiunii sus-descrie de către inculpat.

Colegiul penal a mai menționat că, menținerea măsurii preventive - arestul preventiv în privința inculpatului Carauș Andrian, este orientată spre o bună desfășurare a procesului penal, pentru preîntâmpinarea eschivării de la instanța de judecată, temeiuri care și-au păstrat forța probatorie și la momentul actual. Or, din

materialele cauzei rezultă, că inculpatul a încălcat măsura preventivă arestarea la domiciliu, aplicată în procesul examinării cauzei.

Astfel, Colegiul penal a considerat că este în prezența unor circumstanțe excepționale, care duc la necesitatea detenției preventive a inculpatului Carauș Andrian reieșind din personalitatea inculpatului, din complexitatea cauzei și severitatea sancțiunii prevăzute de lege pentru infracțiunea imputată, fiind atribuită la categoria celor deosebit de grave, fapte ce confirmă riscul eschivării acestuia de la judecată și riscul de a comite alte infracțiuni.

Argumentele apărării pentru anularea încheierii contestate au fost considerate irelevante, lipsite de suport probator, fiind combătute prin probele și argumentele prezentate de acuzare.

5. Hotărîrea menționată, în temeiul art. 466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Împotriva hotărîrilor menționate a declarat recurs în anulare inculpatul Carauș Andrian solicitînd casarea lor și rugînd ca Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție să verifice legalitatea tuturor acțiunilor instanțelor judecătorești inferioare. Totodată se solicită casarea încheierii judecătorești din 29.12.2015 deoarece contravine art. 25 alin.(4) al Constituției RM, Protocolului nr.4, art. 1 CEDO și Hotărîrii Plenului CSJ nr. 23 din 28.06.2004, aplicarea în privința sa a unei măsuri mai blînde pentru a putea prezenta în instanță probe ce confirmă nevinovăția sa și a respecta principiul de arme egale. Mai menționează că în situația în care are la întreținere 3 copii minori, 2 părinți invalizi, studii superioare, loc permanent de trai, anterior nejudecat nu au fost precăutate alte măsuri de constrîngere în privința sa.

A mai indicat inculpatul că în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, a înaintat o serie de recursuri dar care de către judecător intenționat nu au fost expediate pentru examinare în instanța de recurs.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile judecătorești irevocabile pot fi atacate la Curtea Supremă de Justiție cu recurs în anulare, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin. (1) pct. 2) și 3), precum și în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Reieșind din prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul

procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărîrile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărîri judecătorești irevocabile, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

În urma celor expuse, rezultă că recursul în anulare declarat în speță în aspectul vizat, adică fiind declarat împotriva unei hotărîri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei penale, nu are suport legal.

Conform art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat, situație ce persistă în cauza dată.

8.În conformitate cu prevederile art. art. 456 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de Carauș Andrian împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia publicată integral la 16 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun